

Written by மஹிமா

Sunday, 27 September 2015 22:58 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:36

இன்னும் ஒரு சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

அரசியல் பச்சைக் குழுவை சந்தித்து வழி அனுப்பும் வேலை பிரபாகரனுக்கு அன்று இருந்தது. சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டதன் பின்னர் தமிழ்ச்செல்வனை அவர்களிடம் செல்லும் படியும் தான் பின்னர் வருவதாகவும் சொன்னார்.

தமிழ்ச்செல்வன் எங்களிடம் இருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

„வாங்கோ. உங்களோட கதைக்கோணும்“ என்னதைத் தனியாக பிரபாகரன் அழைத்தார்.

பிரபாகரனும் நானும் ஒரு அறகைக் குள் சின்றோம்.

„கொல்கர் என்ன சொல்லுறான்?“

„எதுவுமே சொல்லலை. ஆனாலும் இது அவன் எதிர்பார்க்காதது. அவனுக்கு மட்டுமல்ல எனக்கும் இது ஏமாற்றமாகத் தான் இருக்கு“

„எனக்கு இந்த விசயம் முதலிலை தெரியாது. பிரச்சினை எண்டு வந்தாப் போலதான் எனக்கு சொல்லிச்சினம். இப்ப உங்களிடலை சொல்லச் சொல்லி என்னகைக் கேட்டிருக்கினம்“

„நாட்டுக்கு சவேசை செய்றதுக்கு எல்லோருக்கும் பங்கிருக்கு. அதிலயும் சிக்கல் சிதறல் சீண்டல்கள் இல்லாமல் செய்யோணும்“

„லண்டனிலை இருந்து வந்து பட்டறை ஒண்டு வகைக்கினம் எண்டுதான் எனக்கு முதலிலை தகவல் வந்தது. ஆனால் வண்புறா நிறுவனம் எண்டு ஆரம்பிச்சு பிறகுதான் சிக்கல் என்னவெண்டு தெரிய வந்தது“

„கால் பொருத்துற எங்கடலை செய்ற திட்டத்தையே மனியரிட்டயும் கொண்டு செல்வதற காண வேலைத் திட்டங்களையும் நாங்கள் ஆரம்பிச்சிட்டம். போன தடவை நாங்கள் இஞ்சை வந்து செய்த சவேசையைப் பற்றி யே மனியப் பத்திரிகைகளிலயும் வந்திருக்கு. எல்லாம் ஒழுங்கா போய்க் கொண்டிருக்கக்கலை ஒரு தடங்கல் வந்திருக்கு“

„நீங்கள் தான் இதுக்கு ஒரு முடிவு சொல்லோணும்“

பிரபாகரன் என்னை அப்பிக் கேட்டதும் எனக்கு நினவெக்கு வந்தவர் பரோசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள்.

1990இல் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்திற்காண சவேசைகளை நாங்கள் மறே கொண்டிருந்த பொழுது, பரோசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களது தமிழர் அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் மஹிமா சவேசைகளும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் மறே கொள்ளப் பட்டிருந்தன. தமிழர்களக்கு இரண்டு புனர்வாழ்வு நிறுவனங்கள் அதுவும் சிறு அளவிலான பெயர் மாற்றத்துடன் சவேசை செய்வதில் உள்ள நடமுறசை சிக்கல்களையும், ஒருங்கிணைந்த பங்களிப்புகள் சிதறிப் போகும் வாய்ப்புகளையும் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்திற்கு அறிவித்திருந்தோம். தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம்

Written by மஹிமா

Sunday, 27 September 2015 22:58 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:36

பரோசிரியருடன் உரையாடிய பொழுது நிலமையைப் புரிந்து கொண்ட அவர் தனது அம்பைப்பின் செயற்பாட்டை தானகவே உடனே நிறுத்திக் கொண்டார்.

பரோசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களது அன்றைய நிலைப்பாட்டை பிரபாகரனிடம் நினவைப்பி விட்டுச் சொன்னனே, „பரோசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் சொன்ன வழிதான் பிரச்சினை இல்லாதது. அதைத்தான் நாங்களும் செய்யோணும்“

„அப்பிடயெண்டால்..?‘

„டொக்டர் மஹிமையே செய்யட்டும். நாங்கள் ஒதுங்கிக் கொள்ளுறம்“

நான் அப்படிச் சொன்னது பிரபாகரனுக்கு கவலையைத் தந்திருக்கலாம்.

„அப்பிடிச் சூலபமா விடலோது‘ என்றார் பிரபாகரன்.

„சூலபமில்லதைத்தான். வணைபுறா நிறுவனம் 1995இலையாழப்பாணத்திலை இருக்கக்கையே நாங்கள் யேர்மனியிலை வணைபுறாவாகான வலையைத் திட்டத்தை தொடங்கிட்டம். நீண்டகாலச் செயற்பாடு எங்களையது. இதுதான் யேர்மனிக் கிளையின் முக்கியமான செயற்பாடாகவும் இருந்தது. இவ்வளவு திரும்ப எங்கடைய செயற்பாடு வளர்ந்த பிறகு திடீரென மாற்றம் வந்தால் எங்களது செயற்பாட்டில் ஒரு பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தும்.“

லண்டன் TRO கிளிநொச்சியில் காலப்பொருத்திற வலையைச் செய்தால் நாங்கள் மூலத்தை விடையலாம் எண்டுதான் முதலிலை நினசைசனாங்கள். ஆனால் வணைபுறா என்ற ஒரு குடகைக்கு கீழை இரண்டு செயற்பாடு சரிவராதது. ஆகவே மஹிமையே அதைச் செய்யட்டும். அவருக்கு ஐபிசிறடேயோ மஹிமையே ஐரோப்பா முழுதும் இதைப் பிரச்சாரம் செய்யிறதற்கும் உதவிகள் பெறுதற்கும் நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கு“

„அப்ப நீங்கள் என்ன செய்யப்போறீங்கள்?‘

„இப்போதகைக்கு சிலவாக்குகை பொருத்திற வலையை இருக்கு. அது முடிய ஏதாவது ஒண்டு செய்வம்“

எனக்கிருந்த கவலையை நான் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அது பிரபாகரனின் முகத்தில் பிரதிபலித்தது.

வணைபுறா நிறுவனத்திற்கான உழைப்பு என்னுடையது மட்டும் அல்ல. பலரது உழைப்பு அங்கே இருக்கிறது. ஒரு விடயத்தை ஆரம்பிப்பது வேண்டாமானால் சூலபமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கான ஆயத்தங்கள், திட்டமிடல்கள், செயற்பாடுகள், நடமுறைப்படுத்தல்கள் என ஏகப்பட்ட சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஓடும் குதிரைக்கு மலேதானே எல்லோரது பார்வையும். அதில் ஏறிச் சவாரி செய்யும் ஆசை பார்ப்பவர்களுக்கு வருவதுதானே இயல்பு.

சிறிது நேரம் பிரபாகரன் பசோமல் இருந்தார்.

Written by மஹி

Sunday, 27 September 2015 22:58 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:36

„நீங்கள் புதுசா ஏதாவது செயற்திட்டத்தை ஆரம்பிக்கிறதுக்கு பணஉதவி தவேை எண்டால் நான் தாறன்' பிரபாகரன் அப்பிசு சொல்வார் என நான் எதிர் பார்த்திருக்கவில்லை. எனது சவேயை அவர் விரும்பி இருக்கிறார் என்பது அப்பொழுது எனக்குப் புரிந்து போனது.

பிரபாகரன் சொன்னது போல் நின்று விடாமல் நிதிப் பொறுப்பாளர் தமிழ்நேதி அவர்களிடம் என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

„எந்த நேரமும் சவேகைகள் செய்ய நீங்கள் இங்கு வரலாம். உங்கள்குக்கு தவேயான உதவிகளை நாங்கள் செய்கிறோம். கொல்கர்போன்றவர்களின் சவேயும் இங்கு அவசியமானது. அவரையும் சமாதானம் செய்யுங்கோ. அவர் நொந்து போகக் கூடாது“

நாங்கள் பசேிக் கொண்டதில் பிரபாகரன் திருப்பதி அடநைதாரா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் வில்லங்கங்கள் என்றால் தபிர ஓடிவிடும் எனது குணம் அவருக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை.

நாங்கள் கதைத்தக் கொண்டிருந்த இடத்தில் இருந்த மசேயில் இருந்த தமிழ் கார்டியன் பத திரிகையை பிரபாகரனிடம் காட்டி அதற்கு நான் கார்டின் வரவைதலை அவரிடம் சொன்னேன்.

லண்டனில் மாதம் இருமுறை வளிவரும் ஆங்கிலப் பத்திரிகை அது. அதன் புதிய பதிப்புதான் அங்கே இருந்தது. வன்னிக்கு நான் வர வணேடி இருந்ததால் அவசரமாக நான் வரநைது கொடுத்து திருந்த கார்டினில் ஒரு பிழை இருந்தது. அதை நான் பிரபாகரனிடம் சொன்னேன்.

அரசாங்கத்தை படகும்போல் வரநை திருந்தனே. ஜனாதிபதியான சந்திரிகா கையில் சாட்டை வைத்திருக்கிறார். படகின் துடிப்பை பிரதமராக இருந்த ரணில் வலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். நான் வரையும் பொழுது சந்திரிகாவின் வலது கையில் இருக்க வணேடிய சாட்டையை தவறுதலாக இடது கையில் வரநை திருந்தனே. இததை தான் பிரபாகரனிடம் சொன்னேன். பத்திரிகையைப் புரட்டிப் பார்த்த பிரபாகரன், „அடிச்சடிச்சு அம்மையாருக்கு கை நொந்திருக்கும். அதுதான் இப்ப இடது கைக்கு மாத திட்டா போலை“ எனது தவறையை சுட்டிக் காட்டாமல் ஒரு விமர்சனத்தில் சரியாக் விட்டிருந்தார்.

புகழ்ப்படங்கள் எடுத்துக் கொண்டோம்.

பாலாண்ணையையையள் பாத்துக் கொண்டிருப்பினம். பிறகு சந்திப்பம்' என்று வாகனத்தில் ஏறிக் கையசைத்து விட பறந்துக் கொண்டார்.

- ([தொடர்ச்சி](#))

- [மஹி](#)

Quelle - [Ponguthamizh](#)

[நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 1](#)

[நாட்டுக்குத் தவேை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 2](#)

